

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 196 / 19. ročník

Průvod Trojky SHAWNEE v čele s náčelníkem MIČKINIKWOU
před slavnostním zahájením Velkých her

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo
v měsících září a říjnu roku 2007.

Vernisáž výstavy Světové jamboree 2007

20. října 2007

Pomáhaly i skautky z Postřelkova

Vernisáž výstavy je akcí, kterou tedy náš oddíl ještě nikdy nepořádal a v plánech akcí skutečných oddílů rozhodně obvyklá není. Možná tím spíš už bylo na čase takovou neokoukanou akci uspořádat a letošní skautské světové jamboree k tomu bylo výbornou příležitostí. Po jamboree (o kterém jste si mohli přečíst v minulé Kůře) se totiž pořádá putovní výstava fotografií z této akce po městech České republiky a Zábřeh je mimochodem zatím jedinou zastávkou této výstavy v okrese Šumperk.

Přípravy začaly vlastně už letos v lednu, kdy bylo potřeba podat žádost o grant a začalo se domlouvat místo, kde by se u nás výstava mohla konat. Jako nejvhodnější místo se nakonec ukázalo kino Retro a to byla

dobrá volba, protože se nám potom náramně hodil i sál kina. Šlo sice o relativně krátkou akci, ale bylo potřeba připravit velkou spoustu věcí, takže mimo našeho oddílu se zapojily i holky ze Zlaté Lilie, Žab, Rozrazilu a kluci ze Skaláku. Někdo chystal umělecké vystoupení, někdo jednohubky, někdo pekl cukroví a díky tomu se všechno celkem bez problémů začalo v sobotu 20. října ve 14.00 dávat dohromady, aby byla v 16.00 samotná vernisáž zahájena.

Nejdřív se nás u kina sešlo docela málo, až jsem se bál, že na to polovina lidí zapomněla, ale postupně se to začalo sjíždět a kino ožilo čilými přípravami. Nejdřív jsme s Tateyopou začali řešit technické problémy s promítačkou a počítači, což nebylo úplně bez potíží. Mezitím ale Waope začal připravovat s dalšíma klukama z našeho oddílu výzdobu kina (vlajky, nástěnky atd.) a i když to byla trochu

Začátek vernisáže

improvizace na místě, nakonec se to myslím moc povedlo. Ropák a holky z Rozrazilu v galerii chystali jednohubky a další obcerstvení a po třetí hodině se sešli všichni, co měli vystupovat, aby se naposledy probral program vernisáže.

Kino bylo prakticky plné

Všechno bylo připravené a teď už byla jen otázka, jestli se přijdou na vernisáž a výstavu podívat taky nějací hosté. Před čtvrtou se začal sál pomalu zaplňovat a kapacita sálu 149 lidí byla nakonec tak akorát naplněna. Všechna sedadla sice

obsazená nebyla, ale ještě víc lidí sedělo na schodech vedle sedadel. Se mnou uváděla vernisáž Magaskawin ze Žab našim mluvením, které celý program jeksi propojovalo se prokládalo kde co. Nejdřív to byl country tanec děvčat ze Zlaté Lilie

na písničku Oranžový expres. Následovala první prezentace – ta byla o jamboree a ta bohužel neklapla na sto procent, protože se obraz o něco zpožďoval za zvukem a tak vznikla hluchá místa.

Poté dostal slovo Hanes z Bludova, který popsal život na jamboree z pohledu účastníka a po něm ještě přišla řada na pár slov o samotné výstavě fotografií a jejich autorech. Pak přišly se svým vystoupením holky ze Žab a podle reakcí publika se holky moc líbily (prý ta malá roztomilá světluška byla úžasnáJ).

To už ale končila část vernisáže věnovaná jamboree a pozornost se na chvíli obrátila k historii skautingu přímo u nás v Zábřeze. Prezentace na toto téma měla veliký úspěch a docela připravila náladu v kině na poděkování lidem spjatým se skautingem právě v Zábřeze. Škoda jen, že z pozvaných skautů jich příliš nepřišlo, ale na vážnosti okamžiku to nijak neubralo. Poté už čekal jen poslední bod programu a to přestřižení pásky a tedy symbolické zahájení výstavy Světové jamboree 2007. O stříhání se postarala Šmoula ze Zlaté Lilie a za Šavany stříhal Ká (který měl trochu tupější nůžky). Pak už následoval slavnostní přpitek, konec vernisáže a povídání, prohlížení, popíjení a pojidání. Jednohubek a jiných dobrot byla připravena skutečně spousta, takže i přesto, že galerie byla napěchovaná k prasknutí, dokonce ještě asi 10 jednohubek zbylo. Odhad tedy byl výborný.

Vernisáž tedy skončila a i když se ne všechno povedlo, úplný propadák to taky rozhodně nebyl. Takže to byla myslím dobrá propagace našeho oddílu a skutingu vůbec v našem městě. Doufejme, že i výstava se bude líbit a ještě se určitě hodí poděkovat všem, kdo s přípravou vernisáže pomohli – byla to velká fůra lidí. Z našich kluků to byli Ká, Grizzly a Šmodrch, kteří

za svoji pomoc obdrželi i bodovou odměnu. Z vedení a Želv potom Tateyopah, který obsluhoval techniku, Waope, který ovládal světla a Tarzan, který připravil nástěnku o našem oddíle.

Po vernisáži následovala večerní hra městem s názvem Operace Hohenstadt, ale o tom už je zase jiný článek.

Stopař

Operace Hohenstadt

Po vernisáži následoval další (a nikoli) poslední bod programu dnešního nabitého odpoledne, a to Operace Hohenstadt, strategicko – bojová hra v ulicích Zábřeha na motivy Druhé světové války. Hry se účastnilo celkem 18 družstev z různých oddílů – Severky Postřelmov, Žáby, Olšany, Zlatá lilie, Skalák, Dráčata, Rozrazil, Trojka Shawnee a pokud jsem na někoho zapoměl, tak se omlouvám.

Po skvělé motivační prezentaci připravené Stopařem uskutečněné přímo v kině Retro hra vypukla. Jednotlivé týmy představovaly skautské skupinky, jejichž úkolem je předat partyzánům zprávu, že je nutno zrušit plánovaný útok na vojenský vlak. O celé akci se totiž doslechlo Gestapo a chystá se partyzány pozatýkat. Jenže cesta k partyzánům přes síť konfidentů není jednoduchá, venku je zákaz vycházení po setmění, všude slídí Geheime Staatspolizei a navíc je mezi odbojáři zrádce...

Nebudu popisovat průběh Operace, kdo zažil, ví o čem je řeč. Po téměř čtyřech hodinách od startu první skupinky byla Operace Hohenstadt ukončena na Rudolfově vyhlášením výsledků a předáním cen. V kategorii mladších zvítězila Zlatá Lilie a ve starší kategorii zvítězili kluci z Olšan. Wašte! Kluci z Olšan jako jediní splnili celé zadání – nejenže dokázali partyzány kontaktovat a předat jim zašifrovanou zprávu, ale také se jim podařilo odhalit zrádce v odbojářské síti pracujícího pro Gestapo.

Konfident a současně „zrádce“ Mot ve svém spikleneckém podzemním doupěti

Převleky gestapáků byly skvělé

Chtěl bych poděkovat všem, kdo se na přípravě a průběhu hry podíleli – Pitras, Jaffa, Tarzan, Mlčím, Plamen a ještě jeden, jehož jméno nevím - sorry (Gestapo), dále Jirka (les), Ropák (kněz v kostele), Magaskawin (řezník), Kora (opilec Olda), Burinka (pekařka), Bláza (pracovnice v mlékárně), Jana (apatykářka), Helča (úřednice Říšského úřadu potravin), Wablatanaga (pan Purkrábek), Veronika, Martina a Honza (konfident č. 1), Mot s Ká a paní Ucekajová (konfident č. 2), Stopař a Tateyopah (partyzáni).

S organizačními věcmi pomohli taky Rádio a Hanyžka z Postřelmova, kterým se ve chvíli kdy toto píšu narodí do 24 hodin potomek, takže blahopřju.

Díky patří taky Wačintonkovi, který nám zatopil na Rudolfově, abychom tam večer nezmzli.

Ještě bych chtěl vyhlásit neoficiální vítěze mezi organizátory: Jednoznačně nejlepší kostým mezi gestapáky měl Plamen. Nechyběl klobouk, odznaky...paráda. Nejlepší stanoviště se vyhlašuje hůř, dobré převleky měli všichni.

Jednoznačně nejlepšími konfidenti byli Mot s Ká, jejichž mazanost a domyšlenost stanoviště zaslouží obdiv. V doupěti spiklenců ve sklepě Besedy jsem se bál i já a jejich převleky byly taky dokonalé.

Díky všem se Operace Hohenstadt povedla a příští rok se snad můžeme těšit na něco nového, tajemného a neznámého...J.

P.S. Pokud jsem na někoho zapomněl, není to schválně. Přihlaš se a budeš uveden v příštím čísle i s fotkou a omluvou. J

Po skončení následovalo již tradiční promítání filmů na Rudolfově, tentokrát jsme shlédli Simpsonovi ve filmu a poté Shreka III, se slovenskými titulky. Spát jsme šli asi ve dvě, teda já jsem usinal už u Shreka. Helča pak ráno vstávala v šest, brrr...

Celkově vítězná hlídka kluků z Olšan

Ráno jsme uklidili Rudolfov (jak moc a zda vůbec kvalitně, to se zeptejte ve Zlaté) J a rozešli se do svých domovů.

Zapsal: WAOPE

MÝVALOVÉ

Zatímco se ostatní družiny zúčastňovaly od září výhradně zahajovaček, družina „Koniků“ zahájila naplno letošní skautský rok 2007/2008 družinovkami. Po celé září jsme se scházeli na klubovně, nebo spíše na plácku před klubovnou, kde se většinou hrálo nepřeborné množství her. A pak to přišlo: od „Koniků“ (kteří tvoří nejmladší základnu snad budoucích členů) se počátkem října odtrhla družina „Mývalů“ - byvalých starších „Koniků“. Tuto nově vzniklou družinu tvoří „staré jádro“: Mirda, Petr, David a také noví členové Jirka, Dominik a Radek. No a nakonec ještě 22. října přišel nejnovější člen – Michal (který se hned po svém příchodu zhostil úkolu, kdy pomáhal Ká do příchodu Netopyra chystat dřevo na zatopení).

A tak se poněkud šibalský Jirka, tichý Dominik, o něco živější Mirda, poněkud prostofečká Radek, usměvavý David, zamklý Petr a (věkem zatím nejstarší) nováček Michal naučili s úspěchem základní pozdravy vlčat, světlušek a skautů, začali si (někteří s menším, někteří s větším úspěchem) vést svůj deník, kde si vždy nalepují číslo schůzky a datum a kam se snaží poznamenat si alespoň pár vět o tom, co se na schůzce dělo – v tom zatím vede Mirda, který má zápisky sice krátké, ale vede si je zato opravdu poctivě. (Jen by to ještě chtělo přidat semtam nějaký obrázek nebo třeba barevný ornament, aby každý zápisek trošičku ožil.) Navíc za každou schůzku, na kterou „Mývalové“ přijdou, dostávají střípky do obrázku, který se některým už docela zaplňuje, třeba Dominikovi nebo Mirkovi. Ale střípky mohou získat i za zápis minulé schůzky v deníku, nebo i za nějaký jiný úspěšně splněný úkol nebo i za účast na některé z akcí, jako byly třeba Velké hry – za účast na nich obdrželi Mirda i Dominik hned střípky dva.

Protože se také blíží termín uzlařské regaty, nechceme ani my – družina „Mývalů“ zůstat pozadu. A tak jsme se na předposlední říjnové schůzce naučili (a myslím, že opět úspěšně) dokonce hned dva uzly – lodní smyčku a ambulanční spojku a na poslední schůzce dokonce i škoťák a autička!! Zvládli to všichni, včetně nováčka Michala a včetně Dominika, Jirky a Radka, z nichž mnozí se přiznali, že drží uzlovačku poprvé v životě. Teď to chce ještě trochu tréninku a dva uzly budeme ovládat jistě. Mirda pak ještě z vlastní iniciativy naučil Davida dračí smyčku, čímž si oba zaslouží pochvalu.

A protože celým oddílovým životem prolíná bodování všeho, co se dá ohodnotit, zvykají si i „Mývalové“ na systém bodování. Tak jako loni bodujeme docházku, nošení oddílového trika, nošení věci (KPZ, deník, tužka a od této chvíle už i uzlovačka) a nechceme zapomínat ani na vyhodnocení nejlepšího člena každé schůzky, abychom mohli vyhodnotit nejen kdo je lepší a kdo horší, ale hlavně to,

kdo se postupně zlepšuje a třeba i toho, jehož úsilí a snaha postupně upadají. Tady je malá ukázka bodování za měsíc říjen:

Docházka:

Mirda, Dominik, Jirka, David	–	5 bodů
Radek	–	4 body
Petr, Michal	–	2 body

Věci:

Mirda	–	24 bodů
Dominik, Jirka	–	14 bodů
David	–	12 bodů
Radek	–	10 bodů
Petr	–	6 bodů

Triko:

Mirda	–	5 bodů
David	–	4 body
Petr	–	2 body

(Dominik, Jirka, Radek, Michal zatím triko nemají zakoupené)

Mot

Družinová stránka Káňat

1. Družinovka: Přišli všichni, až na pár jedinců, kteří se zpozdili... Dále jsme si probrali, jaké kdo bude mít funkce, a něco si zahráli.
2. Družinovka: Tato družinovka probíhala venku. Šli jsme za katolický dům a tam jsme se naučili pár šifer a zahráli si míčové hry.
3. Družinovka: Na této družinovce jsem byl bohužel jen já, protože si všichni mysleli, že když jsou prázdniny schůzka není (ostatně jsem si to myslel taky).

Funkce: Topič – Dušan
Herník – Bubla
Nástěnkáři – všichni a hlavně Ret + Erik
Kotelnosič – Bubla + Dušan

Tohle je tak vše co bych mohl o tak málo schůzkách napsat.

Za Káňata - Béd'a

Deskové hry 17.11.2007

Deskové hry jsou akce našeho oddílu pořádaná pro širokou veřejnost. Objeví se na ní mnoho lidí a já budu potřebovat každou pomocnou ruku, aby se mi podařilo pohlídat všechny herní místnosti a aby i hlídači měli chvíli času na prožití akce. Jste-li ochotní mi pomoci, dejte mi prosím vědět.

Celá akce bude rozdělena do herních místností. Zatím to je Carcassone, Bang!, 6 bere, Osadníci z Katanu, Graenland, Magic the Gathering, Dorn, Prorocství, Dračí doupě a snad ještě nějaké další.

Každá místnost bude mít nějaký svůj specifický způsob hodnocení a vítěz získá hodnotnou cenu.. tj. opravdu hodnotnou. Například je možno vyhrát Osadníky z Katanu v ceně 990 Kč !! Způsob hodnocení je dán obecně, ale každý garant místnosti jej může libovolně upravit.

Odpoledne budeme hrát bitvu o Laville na podkladu Thilisaru (to je ta hra, kterou už s některými z vás přes dva roky vyvíjím). Teď máte poslední příležitost se přihlásit. Navíc, pokud budete chtít hrdinu, tak si musíte zahrát Thilisar se mnou, s Netopýřem, s Bédou, s Cestovatelem nebo s Petrem Morávkem. Ti potom řeknou, jestli můžete mít hrdinu a já vám pak dám na výběr... nebojte... budou mírní. Jestli jste jednou přečetli pravidla, tak nebudete mít problém.

Více informací naleznete na mém webu.. <http://lide.uhk.cz/fim/student/mlccocz1/desk> nebo někde na městě můžete narazit na nějaký z plakátů. Přijďte se na nás určitě podívat a dejte o téhle akci vědět všem, které by mohla zaujmout.

To je z mé strany k deskovým hrám všechno. V oddíle se v poslední době změnilo několik věcí. Já z toho cítím především jednu.. už nevedu oddíl. Bere mě to možnost hlouběji zasahovat do chodu oddílu, ale dává mi to příležitost věnovat se více vám a věcem, které mám na starost. Nyní mám na starost deskové hry a snažil jsem se je udělat se vším všudy. Během jejich chystání jsem objevil spoustu možností, které už se mi teď nepodaří využít. To se však může příští rok podstatně zlepšit. Navíc jsem našel pár kluků, kteří by v Zábřeze rádi udělali moravský gamecon, což je akce pro „fantasáky“ z celé republiky. (V tomto případě spíš z Moravy.)

Na naší klubovně má v nejbližších dnech proběhnout revoluce. Chceme přivést vodu a kanalizaci. Věřím, že to povede k jejímu zútuštění a že nám přinese ještě větší chuť dát jí kompletně dohromady.

Mé další postřehy už nejsou nijak zásadní a tak bych chtěl na závěr jen dodat, že jsem moc rád, že mohu být součástí našeho oddílu. Mám možnost potkávat tam spoustu parádních lidíček a jsem rád, že tady všichni jste. Jsem také rád, že mohu spolupracovat s tolika schopnými lidmi z řad vedení a z řad lidí, kteří se s naším odílem nějakým způsobem setkávají. Děkuji také vám všem, za možnosti, které jste mi poskytly jak při vedení oddílu, tak nyní, když se snažím pro oddíl něco připravit.

Tarzan

Body v Říjnu

V říjnu bylo bodování už obsáhlejší i když to možná podle bodů moc nevypadá.

Na 1. a 2. místě byly stejní bojovníci jako v Září. To svědčí o tom, že se opravdu snaží a jejich úspěchy nejsou náhodou. Jsou to ŠMODRCH a GRIZZLY. Šmodrch i Grizzly víceméně vedou družiny a právě jejich 2 družiny splnili družinový úkol z bodového menu-se zápalkami. Medvědům se podařilo poskládat na láhev rovných 57 zápalek, které každému přinesly 15 bodů. Vikům dokonce neuvěřitelných 253 zápalek, za které každý dostali celých 20 bodů. Od Káňat jsem bohužel výsledky družinového úkolu nedostal což je možná stálo dobré umístění v bodování družin.

Bodové menu mi odevzdali :Béd'a, Grizzly, Martin Chládek a Šmodrch.

Všichni se s ním poprali úspěšně.....Správné odpovědi byly:1) 28.října-založení CSR 4)Prví o střele věděl Honza protože světlo letí rychleji než zvuk nebo kulka. Ostatní 2 úkoly které byly „praktičtější“ nikdo neudělal, ale úkol s kaštany trvá až do listopadu.

Dále jste mohli získat body za pomoc při hře městem a vernisáží. Za toto jsem mohl body připsat Grizzlymu, Lišákovi, Šmodrchovi a Ká.

Taky dostali body Grizzly a Komanč za pomoc při chystání Velkých Her.

POCHVALA patří určitě Grizzlymu protože o něm bylo opravdu slyšet a zatím má našlápnuto k výhře v celoročním bodování, ale i ostatní mají určitě ještě šanci protože vše je teprve na začátku. Dále si pochvalu samozřejmě zaslouží i Šmodrch a Ká protože jejich 2 a 3. místo nejsou náhodami...

Překvapení Měsíce: Mustang a Honza a Javor. Mustang se v září umístil až hluboko v poli bodovaných, ale tento měsíc opravdu zabral a jeho 4. místo je toho důkazem.

Honza - nováček rodu Medvědů....je v oddíle teprve jeden měsíc a už se umístil na 7. místě v bodování a porazil tak mnohem zkušenější bojovníky-WASTE.

Alespoň pro mne bylo překvapením i umístění Javora který ač nejmladší tak je na 8. místě a v jeho věku je to opravdu úctyhodný výkon.

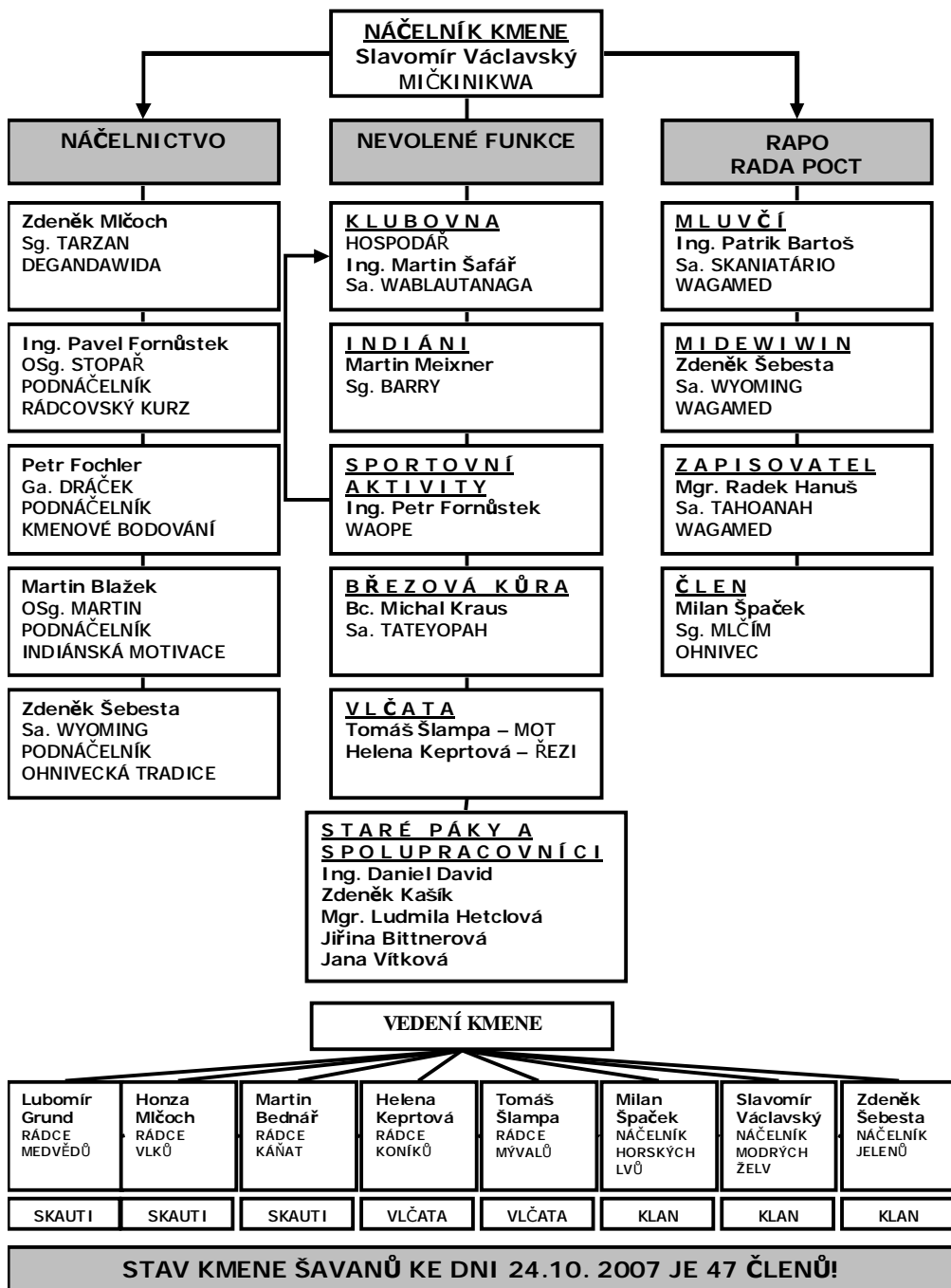
Zkamání měsíce: Káňata: Jejich výkon v tomto měsíci je velkým zklamáním a měli by jako družina zabrat protože je to opravdu ostuda když družina která má 7 členů nabere pouze 56 bodů na člena.

Tolik k říjnu. Mnohým to tentokrát vyšlo, ale neusněte na vavřínech. Nic není rozhodnuto. Celoroční bodování není vůbec rozhodnuto i když první 2 měsíce mnohé napověděly

S modrou oblohou DRak

Současná struktura SHAWNEE

Z Atlasu Indiánů Severní Ameriky

Když se mi před časem dostal do ruky Atlas Indiánů Severní Ameriky od spisovatele Gilberta Legaye psaný v angličtině, uchvátila mě především rozmanitost hezkých obrázků severoamerických Indiánů a také jasné, stručné a srozumitelné popisy jejich kmenů, vymezení území, na němž žili, jazykové skupiny, do níž patřili, základních prvků jejich společenského uspořádání, základních údajů z jejich historie, odhadované počty v různých obdobích a jejich současný stav. Nenechalo mě to chladným a tak jsem se pokusil o překlad této knihy. Do jaké míry se mi to podařilo a do jaké míry jsem se dopustil nepřesností při překladu mohou posoudit znalci (kteří docela jistě mezi některými z vás jsou). Přesto bych se chtěl i s vámi o pár střípků z tohoto Atlasu podělit, protože se třeba i čtenáři tohoto časopisu možná dozví některé věci, které předtím neznali.

SHAWNEE

- Jejich jméno jim pravděpodobně propůjčili Francouzi z Ottawy. Prapůvodní význam se zdá být nejspíš odvozen od slova *sa-wanwa*, „člověk z jihu“.
- Jazyk: Algonquian.
- Do konce 18. století byly jejich tábory především v údolí řeky Ohio (Ohio River Valley), což byla pravděpodobně jejich původní země ještě před příchodem Evropanů. Koncem 17. století se roztrousili po území Illinois, Ohia a Marylandu.
- Byli to lovci, rolníci a sběrači plodů. Jejich vesnice byly dobře uspořádány a obsahovaly také centrální poradní dům.
- Vytrvale bránili svoje území, nejprve proti Angličanům, později proti Američanům. Náčelník Tecumseh porazil Američany 4. listopadu 1791 v bitvě u Wabashe. Američané jim však tuto porážku oplátili pod vedením generála Anthonyho Wayna v bitvě u Fallen Timbers. I přes proctví Tecumsehova bratra Tenkwatawy, též zvaného Šavanský Prorok, byli Šavani v první polovině devatenáctého století rozprášeni a rozptýlili se po území Kansasu, Missouri, Texasu a Oklahomy.
- Jejich potomci žijí dnes v rezervaci v Oklahomě a je jich kolem 2600.

In the style of Joseph Weller, 1796.

DELAWARE

- Tento národ dostal pojmenování podle Lorda de la Warr, prvního evropského guvernéra Virginie. Delaware si říkali *lenni* nebo *lenapes*, což znamená „obyčejní, upřímní lidé“.
- Jazyk: Algonquian.
- Během různých historických období žili střídavě ve státech Delaware, New Jersey, New York a ve východní Pennsylvánii .
- Byli to lovci, rybáři a rolníci. Byli uznáváni a respektováni jinými algonkinskými národy pro svoje společenské uspořádání – skupina byla skutečnou radou o 200 členech (nazývala se „staří a moudří lidé národa“). V roce 1750 se náhle objevili tři velké rodinné jednotky Delawareů – *tukwsi-t* (vlk), *pele'* (krocan) a *pukuwanku* (želva).
- Po nerovném střetnutí s Dutchem podepsal v roce 1683 náčelník Delawareů Tammady smlouvu s Williamem Pennem, která zahájila éru míru trvajících přes 50 let. Avšak Delaware přišli o svoji úrodnou půdu „výhodným vykoupením“ – „Walking Purchase“ (1737) a odebrali se do Susquehanny a Ohio River Valley (Údolí řeky Ohio).
- Jelikož byli Delaware tlačeni rozpinavostí Evropanů směrem na západ, některé skupiny se zúčastnily poslední vzpoury na Východě pod vedením Malé Želvy v roce 1790 a také pod vedením Tecumseha v roce 1812. Za občanské války pak bojovali Delaware na straně Unie.
- Dnes žijí malá společenství Delawareů na dvou územích ve státě Oklahoma (Bartlesville/Copan a Anadarko) a jedno společenství na severu New Yorku, poblíž rezervací Šesti národů.

In the style of Peter Matheson Lindstrom, 1953

Podle knihy „Atlas of Indians of North America, Gilbert Legay“ pro BK zpracoval Mot

Lesní jméno

Když jsem přemýšlel, co vám do tohoto čísla Březové kůry napsat z oblasti tradic a ohniveckého života, tak mě napadlo něco celkem aktuálního. Nedávno se vrátil člen naší Rady OP TAHOANAH z Vigílie a při rozjímání si vybral toto lesní jméno, které znamená „Mnoho dobrých činů“. Zabrousil jsem do historie ohnivců v Zábřehu a zjistil, že Lesní jméno získalo již 33 děvčat a kluků, dívek či žen, chlapců a mužů, kteří se vydali cestou ohnivectví a nebo se proslavili ve svých kmenech. Na své první Vigílie se také připravuje podnáčelník Orlí Sagamor Stopař a snad v příštím roce dojdou do šamanského týpí také adeпти wagamedského kurzu Orlí Sagamor Martin a Gaosed Dráček. Tak tedy:

První Lesní jméno bylo uděleno na táborovém sněmu v roce 1982 v kmeni Čerokí a získal jej první wagamed ohnivců v Zábřehu Slavomír Václavský – MICKINIKWA (Malá želva) a začal slavnou tradici kmenů Midewiwinu na Moravě.

2	Ohiteka	P. Kříž	24.7.1982	Čerokí	Udatný
3	Soewah	P. Jedelský	1982	Čerokí	Malá řeč
4	I seahwa	M. Hanuš	27.11.1982	Čerokí	Mladý Jelen
5	Mikenopa	M. Hanuš	27.11.1982	Čerokí	První v boji
6	Tokeito	M. Kol	27.11.1982	Čerokí	Noční oko
7	Ajagů	P. Brzobohatý	8.10.1983	Čerokí	Prorok
8	Takatoka	M. Linhart	24.3.1984	Čerokí	Bílé pero
9	Telkilai	J. Petruželová	3.5.1987	Naška-pi	Hnědá lasička
10	Anowaha	A. Körnerová	22.7.1987	Naška-pi	Malá želva
11	Tosawi	P. Švubová	22.7.1987	Naška-pi	Stříbrný nůž
12	Četan	B. Zemene	14.3.1987	Čerokí	Sokol
13	Tiskemanis	T. Weinlich	14.3.1987	Čerokí	Ledňáček
14	Tonkahiska	M. Švub	21.7.1988	Šavani	Velký bizon
15	Niank	L. Giesel	20.7.1989	Šavani	Rychlý rys
16	Wyoming	Z. Šebesta	28.4.1991	Šavani	Údolí mezi horami
17	Skaniatario	P. Bartoš	11.6.1993	Šavani	Krásné jezero
18	Makatai	M. Šimák	25.3.1994	Čerokí	Černý sokol
19	Itonkasan	M. Čechová	25.3.1994	Naška-pi	Malá lasička
20	Tayndanega	R. Kravec	26.10.1996	Šavani	Dávající vše v sázku
21	Watoknapa	G. Drozdová	30.7.1996	Naška-pi	Malý kámen
22	Sitanka	S. Švubová	30.7.1996	Naška-pi	Velká noha
23	Niyačan	M. Němeček	2.11.2001	Čerokí	Dýchající strom
24	Wablautanaga	M. Šafář	28.7.2002	Šavani	Had, který přichází z jihu
25	Tadewi	P. Tolnerová	8.7.2002	M. Wanča	Vítr
26	Makya	J. Sadil	31.7.2002	Medvědi	Lovící orel
27	Wačintonka	T. Winige	8.7.2002	M. Wanča	Trpělivý
28	Ohiyesa	M. Kunrt	2004	Šavani	Vítězný
29	Aponizi	K. Mlčochová	2005	M. Wanča	Žlutý hmyz
30	Waope	P. Fornůsek	21.7.2005	Šavani	Lovec
31	Tateyopah	M. Kraus	22.7.2005	Šavani	Její dveře
32	Magaskawin	M. Morávková	7.7.2006	Naška-pi	Labuť
33	Tahoanah	R. Hanuš	22.9.2007	Šavani-VG	Mnoho dobrých činů

Získat na své cestě Lesní moudrosti své Lesní jméno je velkou poctou a podaří se to jen velmi malé skupince bojovníků, ale i ty se o to můžeš pokusit. V našem kmeni máme tradici Tekumsehova štítu, který umožňuje každému zapálenci pro náš kmen získat toto jméno. Tím, kdo má v nejbližší době možnost odejít k ohni Vigílií, je Orlí Sagamor podnáčelník kmene Shawnee – Stopař – Pavel Fornůsek. Přál bych si, aby zasedl k ohni a otevřel Knihu vigílií, kde jsou zápisy předešlých vigílistů, kteří od začátku historie Šavanů k ohni zasedli. Přemýšlej a podle toho jednej!!!

V ČR a kmenech Midewiwinu bylo již uděleno 145 lesních jmen a v posledních letech je to právě Zábřeh, kde se nejčastěji zažihá v nedalekých lesích malý ohníček vigílistů a kde stále plane myšlenka a společenství Midewiwinu a slavného Neskenonu.

*Pro Březovou kůru šaman MIČKNIKWA
za pomoci Bibageda Midé Tuwanakhy*

Představení kmenů Midewiwinu

Neskenon

Dva bývalí členové skautského oddílu Hoší od Bobří řeky zakládají v říjnu roku 1958 Klub Stíny noci. Byli to Ivan Makásek- Wahb a jeho bratranec Jindřich Kejha - Akela. Klub má šest členů a vydává časopis Tam-Tam. Stíny noci se za několik měsíců rozpadají, aby o něco později (21. 3. 1959) byl založen indiánský spolek Dakota - Spojenci. Patnáctiletí kluci jsou ovlivněni četbou Karla Maye a E. T. Setona a činnost Dakoty tomu odpovídá: lasování, střelba z luku, znalosti stopování i všeho, co roste v přírodě... Aniž to v té době tušili, pokračovali přímo ve stopách českých woodcrafterů z let poválečných. Ivan, nyní pod jménem Malý Medvěd, se po roce 1962 stává vůdcem Roverského kmene Dakota, jehož náplň se rozšiřuje o trampování a skauting.

Uplynulo sedm let od založení chlapeckého klubu Stíny noci a Ivan mohl uskutečnit svůj sen - 3. září 1965 je v klubovně Tisu - Svazu pro ochranu přírody a krajiny v Praze-Nuslích založen 3. oddíl ilegálního skautského střediska Psohlavci

NE-SKEN-NON (Velký Mir). Jedenadvacetiletý Ivan přijímá v té době své Lesní jméno Hiawatha a v činnosti jeho oddílu můžeme vidět odlesky jeho hlubokého zájmu o původní obyvatele Severní Ameriky. Oddíl (dále kmen) začal v r. 1972 vydávat časopis Wampum Neskenonu, po roce 1989 vydával Hiawatha souběžně stejnojmenný časopis určený pro skautskou veřejnost.

Mnoho věcí, které nám dnes připadají běžné, vymysleli či znovuobjevili právě kluci z Neskenonu: Muh-mohwu (velmi atraktivní souboj s gumovými noži), inspirovaný knihou K. Maye, vymyslel Milan Hofmann - Kostěj (Kaktus, Bowery) v roce 1966. Indiánské hry pořádala už Dakota, terminologie (seneka, owachira, watutka, clan, kmen aj.), to vše začalo zde. Na letním táboře (LT) Válečného orla 1966 se také konal 1. Sněmovní oheň s udílením Orlich per a hodností Lesní moudrosti podle Setonova Svitku Březové kůry (Mistrovství přišla o několik let později). V roce 1967 napsal Hiawatha příručku Kult ohně a započal tak éru ohnivectví, která trvá dodnes. Ve stejném roce se také začal hrát bagataway (indiánský lacros). V létě kmen táboří v týpi a od roku 1972 pořádá i zimní tábory. V roce 1973 se koná na Sněmu poprvé meziclanová soutěž o čtyři skalpy irokézských historických sachemů (vojevůdce Tawanearse - Lamače jehly, Honowenata - Strážce wampumu, Whatatotarba a Mešinaumy - Strážce dýmky), jejíž modifikací byla soutěž Nodintopa praktikovaná později v řadě kmenů.

V roce 1967 se z kmene vyčlenil Roverský kmen Šavani a o několik let později mladší členové Šavanů zakládají kmen Midewiwin. V roce 1972 založil druhý náčelník Neskenonu Owigo kmen Tuscarora a o deset let později již kmene Lesní moudrosti, které šly "neskenonskou cestou", vytvářejí společenství s názvem Midewin (později Midewiwin).

Dlouhou cestu ušel kmen Neskenon, a ač nebyla prosta zakopnutí i pádů, téměř čtyřicet let nepřetržité činnosti za sebou nechalo nezaměnitelnou stopu. Oheň Neskenonu vyhasl na 94. Sněmu staroslavného Onondaga roku 2003. Staří členové založili s nadějí v srdci Občanské sdružení Neskenon (OSN) a doufají, že ještě přijde den, kdy budou rozfoukány zdánlivě mrtvé uhlíky v ohništi Dlouhého domu a přijede náčelník v bílé kánoi...

Na podzim 2005 byly jejich naděje naplněny: 16. září nový náčelník Neskenonu Jan Kowalczyk - Fox opět zahajuje činnost kmene. Bohužel nezdařilo se mu získat nováčky a navíc se po několika měsících stěhuje za prací na Moravu. Počátkem roku 2007 bylo rozpuštěno i OSN a oheň v Dlouhém domě opět pohasíná. Přesto zde jsou činná společenství, která k Neskenonu mají přímou vazbu: wg. Warapa je jedním z vůdčích osobností euroindiánského kmene a šaman Itazipa spolu s dalšími vrstevníky pořádají každoročně rodinné táboreni, sport atd.

Clany: Náčelnický clan, Černý Medvěd (Onondagové), Modrá Želva (Mohawkové), Bílý Jestřáb (Senecové), Hnědý Bobr (Cayugové) a Malá Želva (později Ůhoří).

Náčelníci: 1. Ivan Makásek - Hiawatha (1965-1969), 2. Jiří Kařka - Owigo (1969-1972), 3. Roman Splítek - Šakoh (1972- 1976), 4. Jiří Macek - Čiksika (1976-1979), 5. Ivo Nedvěd - Tagajutah (1979-1983), diumvirát Richard Válek - Sinamatha + Aleš Helebrant - Kanozewa (1983-1984), degandawida Arnošt Fischer - Sahwa (1984-1985), 6. Aleš Helebrant - Kanozewa (1985-1988), 7. Martin Šorm - Itazipa (1988-1990), 8. David Stegbauer - Čapa (1990-1994), 9. Jakub Adámek - Gallichvio (1994-1997), 10. Michal Zezula - Shagwates (1997-2000), 11. Petr Makásek - Akatewita (2000-2002), degandawida Radim Tyleček - Minewan (2002-2003), 12. Jan Kowalczyk - Fox (2005-2006)

Šamani: 1. Hiawatha, 2. Čingašguk, 3. Čiksika, 4. Tagajutah, 5. Itazipa, 6. Ahdebah, 7. Hotwenak

Vybraná obřadní roucha kmene Neskenon

Modré roucho šamana Hiawathy, zakladatele Neskenonu z počátku roku 1971, nám říká, že sachem Hiawatha byl náčelníkem kmene a je rodem Černý Medvěd. Medvěd je též jeho osobním znakem, neboť ve svém předchozím kmeni Dakota měl lesní jméno Malý Medvěd. Dominantou zadní strany je znak Čtyřnásobného ohně, jehož zákony šaman hodlal věrně strážit. K tomu mělo napomoci jeho silné srdce (dominantní symbol, který si vybral na lemovky). Pět táborů Neskenonu měl za sebou Hiawatha v době tvorby roucha.

Ohnivec, palatin kmene, sa. Šakoh byl náčelníkem Neskenonu, rodem Hnědý Bobr. Jeho osobním znakem je vlk (šakoh), dominantou zadní strany je rozdělování ohně třením dřev, které zvládl Šakoh, jako první z Neskenonu. Centrem přední strany je znak Bílého náčelníka, kterého Šakoh vyhrál. Symboly všech Neskenonských clanů na lemovce znamenají, že náčelník má starost o všechny. V době tvorby roucha (1977), měl Šakoh za sebou sedm let ve kmeni, sedm letních táborů a jeden zimní

roucho Minewana, posledního Degandawidy, který vedl Neskenon 2002-2003

roucho Čapy.

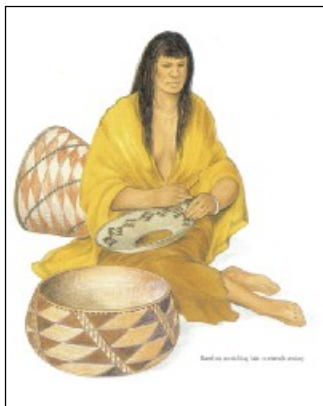

EXPO

Dnes vám přináším informace o velké celoroční soutěži, která bude určena nejen pro naše bojovníky. Jak jistě víte, blíží se 20. výročí činnosti indiánského kmene Shawnee, který povstal 21. května 1988 na Lišcích doupatech. Rozhodl jsem se, že v roce 2008 u příležitosti našich oslav uspořádáme výstavu o našem kmeni a její součástí bude také soutěž EXPO, která bude a je určena pro všechny, kteří se nebojí něco vyrobit, nakreslit, napsat, vyfotit a tak!

Pravidla této soutěže zašlu i dalším kmenům společnosti MIDE a uvidíme, kdo přispěje a zúčastní se našeho EXPA!!! Uvidí to jistě plno našich byvalých členů a další účastníci výstavu!

- **Tábornický výrobek** – kategorie do 9, do 12, do 15 a nad 15 let. Můžete vyrábět věci z kůry, kůže, dřeva, špejlí a jistě i z dalších materiálů, ale to si již rozhodnete sami.
- **Indiánský výrobek** – kategorie do 12, do 15 a nad 15 let, a to ve dvou směrech – Korálkování a Indiánský výrobek. Uvedu třeba krásně zdobená shinny hůl, lakroska, válečný kyt, indiánské hrací kostky, bubinek, zrcátko atd.
- **Malba** – kategorie do 9, do 12, do 15 a nad 15 let. Soutěží se v barevném provedení a černobílém provedení! Formát kresby na A4!
- **Fotografie** – kategorie do 15 a nad 15 let. Může to být příroda (krajinka), z činnosti kmene, humor, fotokomiks.
- **Výrobek, který ozdobí klubovnu** – kategorie do 9, do 15, do 15 a nad 15 let. Pozor – vítězný výrobek bude umístěn na klubovně a výrobce získá OP!!! Výrobek tam bude viset nejméně jeden rok – 4 kategorie = 4 vítězové!
- **Osobní deník** – kategorie do 9, do 12, do 15 a nad 15 let. Pro vítěze bude připraven krásně vázaný nový deník!!!! Deník musí být pravidelně psaný, doplňovaný pěknou kresbou, obrázky, skautské a indiánské materiály z časopisů, fotografie atd. Je to jen na vás. zorganizujeme malou výstavku osobních deníků starých Šavanů.
- **Kuchařské umění** – kategorie členů a rodičů!!! Soutěžní výrobky budou nakonec snědeny, pokud to bude možné bez újmy provést.

Celá akce bude zahrnuta do celoročního bodování a každá snaha bojovníka bude jistě spravedlivě oceněna. Já už jdu na to! Přece všechny ceny nenecháme klukům z Ksigudanu či holkám z kmene Naška-pi.

Náčelník MIČKINIKWA

T-61: vyrob vodotěsnou nádobu ze dřeva či kůry

Orlí pera si nevybírám protože jsou obtížná nebo lehká, protože mě budou ostatní chválit za jejich splnění nebo podobně... Ale abych si já sám sobě dokázal že to dokáži, ikdyž o tom nic nevím a dokázal tak něco nového...

A tak když jsem listoval zápisníkem OP a našel tam toho OP tak se mi hned zalíbilo. Jak je v zápisníku napsáno, tak tu nádobu lze vyrobit buďto ze dřeva nebo kůry. Už dříve jsem se pokoušel vypalováním kmínku o toto OP, ale jelikož jsem použil naprosto špatné dřevo (smrk) tak se mi to nepovedlo. A tak při svém druhém pokusu jsem zvolil březovou kůru. Když člověk jen trochu chce a hledá tak ji hned najde. Stačí zajít do lesa a vyhledat nějaký PADLÝ, nebo MRTVÝ strom a z něho si kůru vzít. Nezapomeňte přitom na jednu věc, která by vás měla provázet celým životem...z přírody si vem jen to, co skutečně potřebuješ a potom ji to nějakým způsobem vrať... Ideální je když je strom uvnitř prohnitý, protože potom se kůra loupe úplně sama. Není-li tomu tak, tak vezměte nějaký nůž a potřebný tvar si vyříznete. Pokud chcete kůru rovnou tak je lepší řezat podélně, pokud má být třeba na nádobu tak řežte podél poloměru to se potom zatáčí. Jakmile máte kůru tak ji doma ve studené vodě omyjte ze spodní strany zbavte nečistot (ve studené proto, protože v horké vodě se kůra zkroutí a je nepoužitelná). Proto aby nádoba neprotékala, tak budete nezbytně potřebovat buďto vosk, nebo jako já smůlu. Smůlu je nevhodnější brát ze smrků, protože ti jí vyroní nejvíce. Nikdy však strom nenařezáváme, ale bereme pouze to, co už na stromě vidíme!!! Když už máme hlavní potřebný materiál, tak můžeme začít se samotnou výrobou. Model nádoby je lepší si nejdříve vystříhnout z papíru, než aby jste si zkazili kůru. Pokud budete chtít udělat nádobu jakou mám já tak vyříznete obdélník a ten na všech (kromě horní) stranách nějakým rozžhaveným drátkem propálíte, abyste si udělali dírky pro sešívání. Můžete si je i jenom propíchnout ale hůře se s tím potom pracuje. Takto propálené okraje svážeme k sobě pevnou režnou nití nebo něčím podobným, co později vydrží žár smůly (nevhodný je vlasec) Dále vyřízneme spodní dno ve tvaru kolečka a po svém obvodu také uděláme dírky a přivážeme k hornímu dílu. Nádoba se tedy skládá ze 2 částí. Takto vyrobený kousek je potom už jen nutné zalepit smůlou aby nádoba neprotékala. Vezmeme si tedy nějaký starý ešus a roztavíme v něm smůlu (nedoporučuji jak já u nás na sporáku, protože pak z kuchyně šli takový kouřoví signály a sestra si venku myslela že u nás hoří:D) Pokud je smůla roztavená, tak chvíli počkáme až trochu zchladne, a potom všechny spoje namastíme. Kdybychom ji natřeli hned, tak by přepálila provázky. Už jen potom stačí štětečkem dotvarovat tvar spojů a je hotovo. Nádobu potom také můžete dozdobit lihovkou nebo vypalováním, obojí vypadá moc pěkně. Nádobu potom můžete používat jako vázičku, stojánek na tužky nebo jako já udělat někomu pěkný dáreček.

O.Martin

O-29: pořid' 25 snímků divokých savců v přírodě

Abyste splnili toto orlí pero, musíte mít buď talent, nebo velké štěstí. Přiznám se, že při mých výletech do hor jsem měl spíše to štěstí. Ale to ještě není všechno: Hlavně musíte být pohotoví, ale trpěliví... Malou ochutnávku z galerie fotek savců OP vám nabízím v Březové kůře.

Nebojácný králik poblíž

Sobí stádečko v NP Sarek ve Švédsku. Takových se tam prohánějí mrakv.

Momentka jednoho soba

Vůbec nejlepší foto: Takhle se na nás koukal ze tří metrů

Tatranský kamzík, který si to šinul před námi po cestě do sedla Pod Velkou svišťovkou

Obsah tohoto čísla

Vernisáž výstavy Světové jamboree 2007 (Stopař).....	2
Operace Hohenstadt (WAOPE)	4
Stránka družiny „Mývalů“ (Mot).....	6
Družinová stránka Káňat (Béd'a).....	7
Deskové hry 17.11.2007 (Tarzan)	8
Body v Říjnu (DRak).....	9
Současná struktura SHAWNEE (MIČKINIKWA).....	10
70. sněm (SKANIATARIO)	11
Tabulky OP po 70. sněmu (SKANIATARIO).....	12
Fotopříloha (SKANIATARIO)	13
Z Atlasu Indiánů Severní Ameriky (Mot)	15
Lesní jméno (MIČKINIKWA)	17
Představení kmenů Midewiwinu (WYOMING).....	18
EXPO (MIČKINIKWA)	21
T-61: vyrob vodotěsnou nádobu ze dřeva či kůry (Martin)	22
O-29: pořid' 25 snímků divokých savců v přírodě (TATEYOPAH)	23
Obsah tohoto čísla	24

Příští redakční rada:	Na kmenové radě
Uzávěrka příštího čísla:	Ve středu 5. prosince 2007
Příští číslo vyjde:	Na Vánoční nadílce

Březová kůra – časopis skautsko–woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE
Zábřeh
číslo 196, náklad 40 výtisků, vyšlo v listopadu 2007
Šéfredaktor: Michal Kraus – TATEYOPAH, Postřelmůvek
kontakty: tel. 732 253 826, e-mail michkraus@gmail.com, ICQ 314 591 472
www.skauting.cz/shawnee
Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!